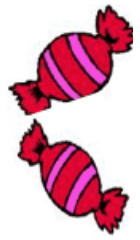

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:40	16:25	ירושלים
17:39	16:29	חיפה
17:41	16:40	תל אביב
17:42	16:41	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת בא <> ח' שְׁבֵט התשע"ג <> גליון מספר 65 <> שנה שְׁנִיָּה <>

וקְרָה לְמַחֲשָׁבָה "אור הראה"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

רב בית הספר פתח את השעור בפרשת השבוע בשאלה: איך נתן להסביר את עקשנות פרעה, למרות שבע המפות שקבל?

נתן שהיה תלמיד חכם ממש, הרים את ידו ואמר: קראתי משל שכתב המגיד מדובנא שיכל להסביר לנו את התנהגותו של פרעה. וזה המשל: לפעמים האדם הולך בלגות שומר ראש. יש מקרים, ששומר זה הוא לכבודו, ולפעמים, לבושתו. הכיצד? פאשר שר העיר מזמין אל ביתו ארח נכבד, הוא שולח את משרתו שיזמין את הארח וילנה אותו אל ביתו. שומר ראש זה הוא לכבודו. מאידך, כששופט שולח שומר שיקרא לבעל חוב המסרב לשלם, השומר מלנה את האיש לבית המעצר. במקרה זה השומר הוא אות קלון לאותו מתלנה. כיצד, אם כן, נוכל להבדיל בין השניים?

ההבדל הוא פשוט! פאשר השומר הוא לכבודו של האיש, הרי שהשומר הולך לפניו ומראה לו את הדרך, ואלו פאשר השומר צועד לאחוריו, הרי שהשומר הולך אחרי האיש כדי להשיגח שלא יברח. ממש כך דרכו של היצר הרע בתחלה הוא הולך לפניו להראות לו הדרך הפסולה, לאחר מכן פאשר האדם נכשל, הולך היצר הרע אחריו כדי לנדה שלא ימלט מידיו. וזה מה שאנו אומרים ומבקשים בכל יום: "והסר השטן מלפנינו ומאחרינו". פרעה נפל ברשת היצר הרע כשאמר "מי ה' אשר אשמע בקלו", באותו רגע הוא אבד את היכלת לעשות תשובה, ומאז הוא הולך בתחושה שאין כמותו בגאונה גדולה. וכך הוא מאבד הכל. ופה, אמר הרב, משל נהדר. ומה אנחנו יכולים ללמד ממנו? אני יודע ענה שאול, אנו צריכים לשים לב להחלטות שלנו, לחשוב היטב לפני שאנו מדברים, והחשוב מכל, לזכור שכל מה שעובר עלינו זה נסיון שעלינו לעמד בו בהצלחה.

וימה אתם חושבים חברי היקרים? כיצד אתם חושבים לנצח את יצר הרע? יש לכם רעיונות כיצד נוכל יחד להתגבר? אולי יש לכם רעיון למבצע עם כל החברים בגן או בכיתה? שתפו אותי, ונוכל יחד להתגבר ולחזק אחד את השני, ובכך לזרז את הגאולה.

להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת בשלח - שבת שירה, יונתן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החידה גפרטה

1. מי הם הקטנים המאחדים, כשהם ביחד הם יכולים לחסל הכל?
2. על מי נאמר בגפרטה שהוא "גדול מאד"?
3. מיהו בעל החיים ששנה ממנהגו?
4. את מה לקחו בני ואת מה שכחו?
5. כיצד, נשאו את חפציהם?

גשילי הפרטה

בשלוש המכות האחרונות: ארבה, חשך ומכת בכורות. הארבה אכל מה שנותר מהבדד. למצרים היה חשך ולישראל אור. לאחר מכת חשך פרעה לא שולח את ישראל, ומזהיר את משה שלא יעז לבוא לפניו. ה' צנה על לוח שנה לפי הירח, וניסן החדש הראשון. ה' צנה שכינו שנה לקרבן פסח ודיגי הכנת ואכילת הקרבן. ישראל מרחו את דם השנה על משקופי בתיהם. בחצות ה' הפכה כל בכור בארץ מצרים. פרעה קרא למשה ולאהרן ובקש שיצאו ממצרים. ישראל הלכו עם צאנם ובקרים, ולקחו את בצקם לפני שהחמיץ. אנו קוראים על דיגי פסח דורות. אכילת מצה ואסור חמץ בפסח. תפלין פדיון בכור בהמה. פדיון בכור אדם. ופטר חמור שפודים בשנה.

הדרה והאדרה

מעשה ברבי אליעזר רבי יהושע ורבי צדוק שהיו מסבים בסעודת נשואי בנו של רבן גמליאל, והיה רבן גמליאל עומד ומשקה אותם. נתן את הכוס לרבי אליעזר ולא לקח רבי אליעזר את הכוס. נתן את הכוס לרבי יהושע והקסים רבי יהושע לקבל את הכוס מידו. אמר לו רבי אליעזר: מה זה, יהושע, אנו יושבין ורבן גמליאל עומד ומשקה אותנו? אין זה לכבודו של אדם חשוב כזה! ענה לו רבי יהושע: הרי ראינו אדם גדול ממנו ששמש את אורחיו - והוא אברהם אבינו ששרת את המלאכים שהופיעו בפניו כעובדי דרכים. ואם אברהם שרת את אורחיו, מדוע לא נסכים לכך שרבן גמליאל ישמשנו?

(על פי תלמוד בבלי מסכת קדושין, דף ל"ב, עמוד ב')

ספור ושלח השבת

פעם אסף הצדיק רבי משה ליב מסאסוב זצ"ל קסוף לצדקה, והגיע לביתו של אחד מהעשירים של העיר שהיה ידוע בקמצן גדול. רבי משה לא פנה אליו ישירות ובקש ממנו קסוף לצדקה, אלא בא אליו לבקור, ושוחח אתו על הכל חוץ בקסוף לצדקה. במהלך השיחה פנה רבי משה אל העשיר ובקש ממנו להביט מעבר לזכוכית החלון ולומר לו מה הוא רואה. התפלא העשיר ואמר לו שהוא רואה אנשים הולכים ברחוב. הרבי המשיך לשוחח עם העשיר על כל מיני דברים ולא הזכיר כלל את המטרה שבשבילה הוא בא. באמצע השיחה התבונן הרבי במראה מצופה קסוף שהיתה מונחת על השלחן בסלון ביתו של העשיר. בקש הרבי מהעשיר להתבונן במראה ושאל אותו מה הוא רואה. התפלא העשיר והשיב שהוא רואה את עצמו. חזר ושאל הרבי את העשיר: למה פשהסתפלת בחלון הפונה לרחוב ראיית אנשים ואלו פאשר הסתפלת במראה ראיית את עצמך? השיב העשיר: בגלל הקסוף. המראה בסלון מצופה קסוף ולכן ראיית רק את עצמי. אמר לו הרבי זה מה שכתוב במכת חשך "לא ראו איש את אחיו", ואמר חז"ל על חשך מצרים שעוביו היה פדינר זהב. הקסוף גורם לנו לראות רק את עצמנו. בוא וראה מה נאמר אחר כך על מצרים "לא קמו איש תחתיו", מי שרואה רק את עצמו הוא שרוי בחשך ואין לו תקומה. אך ישראל רחמינים וגומלי חסדים ולכן זכו "ולבגי ישראל היה אור במושבתם". התרצה העשיר ותרם בעין יפה לצדקה.

הפתגם השבועי

"האשר לא במרחקים ולא מעבר לים כי אם בתוך לבו של האדם פנימה" {הרמב"ם}